

for at komme Sømandene til Hjælp. Man har ikke Lov til paa Grund af et enkelt Tilfælde at udslynge en almindelig Anklage mod disse Hjem, saaledes som det her er sket; en saadan Form for Kritik er ganske uretfærdig.

Formanden: Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen fremdrog et bestemt Tilfælde, hvor en syg Sømand var blevet afvist, men jeg opfattede ikke det ærede Medlem saaledes, at han rettede et Angreb paa en bestemt kristelig Retning, som havde oprettet disse Hjem. Havde jeg opfattet Udtalelsen paa den Maade, vilde jeg have paataalt den som ganske uberettiget; jeg tror, som sagt, ikke, det er rigtigt, hvad der nu blev sagt, at et saadant Angreb blev rettet mod Indre Mission. Forholdet var det, at dette bestemte Tilfælde, med Hensyn til hvilket jeg ikke kunde have nogen Mening om, hvorvidt det, der blev sagt, var rigtigt eller ej, blev fremhævet.

Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har Ordet for en kort Bemærkning.

F. K. Madsen: Den højtærede Formand har ganske Ret, naar han siger, at det var et bestemt Tilfælde, jeg sigtede til. Overfor Hr. Vesterager, som paastod, at mine Udtalelser var ganske uberettigede, fastholder jeg, hvad jeg har sagt. Dette Tilfælde er ganske uomtvisteligt. Der var Tale om en syg Mand, og der er ingen Undskyldning for dette Missionshjem, som afviste den syge Mand. Han blev sat ned paa en Trappe, hvorfra forbipasserende Folk bragte ham til Hospitalet, hvor han kort efter døde. Dette kommer det ærede Medlem ikke udenom; det er et bestemt Tilfælde, som kan dokumenteres, jeg har været nede paa Hjemmet og undersøgt hele Forholdet. Naar det ærede Medlem siger, at vi i Dag diskuterer Ædruelighedsspørgsmaalet, er han dog vistnok lidt paa Vildspor; denne Sag har intet med Ædruelighedssagen som saadan at gøre. Hvis man skulde ind paa det Spørgsmaal, var der adskillige andre Ting, man maatte tale om. Jeg vil dog gerne have Lov at sige, at naar man anfører, at Forbud og den Slags Ting skulde hindre Drikkeriet, vil jeg paastaa, at det bevirker lige det modsatte. Men det er, som sagt, ikke det Spørgsmaal, det drejer sig om i Dag; det drejer sig om, hvorvidt Forholdene i Nyhavnskvarteret er saadanne, at Samfundet kan forsvare det og undlade at foretage sig noget, og det mener jeg ikke man kan. Der er sket saadanne Ting dernede,

at der bør gøres noget for at forhindre, at sligt sker i Fremtiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Jeg maa bestemt hævde, at det ærede Medlem Hr. F. K. Madsens Udtalelser faldt paa en saadan Maade, at man ikke kunde blive fri for at bemærke, at de indeholdt en Brod, vendt mod en bestemt kristelig Retning. Naar man siger: Men det var selvfølgelig ogsaa et Missionshjem! ligger deri en Sigtelse mod den bestemte Retning. Naar Udtalelsen dernæst er holdt i en ganske almindelig Form — der opgives ikke en Gang, hvilket Hjem der er Tale om, eller hvorledes de nærmere Enkeltheder er, der siges kun dette, at en syg Mand, som er afvist af Hjemmet, er fundet paa Trappen —, og naar man endvidere tilføjer, at det var selvfølgelig et Missionshjem, tror jeg, ærede Medlemmer vil være klare over, at der ikke var Tale om en Kompliment hverken overfor dette eller de andre Sømandshjem, der er oprettede omkring i Landet, som har bragt store Ofre og sat meget ind paa at komme Sømandstanden til Hjælp i disse vanskelige Krigsaar. Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen føjede for Resten ogsaa til, at det var ikke den Slags Hjem, vi skulde se at faa oprettet i vort Land. Naar man bruger saadanne Udtalelser, har jeg Ret til at opfatte det som et Angreb paa en bestemt Klasse Afholdshjem i vort Land.

Formanden: Hvis det ærede Medlem har Ret i, at det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen har sagt, at det paagældende Sømandshjem selvfølgelig var et Missionshjem, har jeg overhørt dette; men isaa Fald har det ærede Medlem Ret i, at det var en ganske uberettiget Sigtelse. Jeg har, som sagt, ikke hørt, at Udtalelsen er faldet paa den Maade. Det vil jo vise sig, naar Fortrykket af Folketingstidenden bliver omdelt.

Brochmann: Alle Partier er selvfølgelig enige om at fremme Ædrueligheden og Sundheden i vort Folk. Dette Lovforslag har derfor fundet en velvillig Modtagelse. Men jeg synes, at adskillige ærede Medlemmer er kommet noget højt op i deres Lovprisning af dette Lovforslag. Der var f. Eks. det ærede Medlem Hr. Vesterager. Det ærede Medlem udtalte, at det var et Lovforslag af den allerstørste Betydning. Det tror jeg nu ikke, det er. Lovforslaget vil ikke faa den allerstørste Betydning; det vil muligvis faa nogen Betydning.